

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120204091
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120204091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Mýtna č. 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom U., ul. J. č. XX proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, o zaplatenie sumy 1.950,85 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/30/2020-101 zo dňa 25. októbra 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku v poradí prvom zostáva **n e d o t k n u t ý**.

Vo výrokoch v poradí druhom a treťom rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Žilina rozsudkom č. k. 7Csú/30/2020-101 zo dňa 25.10.2021 konanie v časti o zaplatenie 30,- eur zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.920,85 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.950,85 eur od 25.08.2017 do 12.02.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.935,85 eur od 13.02.2021 do 20.03.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.920,85 eur od 21.03.2021 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodný žalobca T. C. U., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31320155 (právny predchodca žalobcu) sa žalobou doručenou súdu dňa 01.04.2020 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.950,85 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 25.08.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlíčenia. So žalovaným uzatvorili dňa 08.08.2016 zmluvu o pôžičke č. 7168149/7580501067, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku 2.000,- eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 47,41 eur. Žalovaný uhradil z uvedenej zmluvy sumu 331,87 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 25.06.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 18.08.2017 úver zosplatnil. Žalovaný

dĺžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje 1.950,85 eur, ktorá suma pozostáva z istiny 2.282,72 eur mínus prijaté úhrady 331,87 eur.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu pohľadávku žalobcu neuznal v celom rozsahu. Nesúhlasil s povinnosťou na zaplatenie žalovanej sumy, ktorý si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou SR a únijným právom a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. Žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený, nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Súd podľa neho nemal vydať platobný rozkaz s poukazom na § 299 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak, ako mu je predložená. Zmluva musí byť pripomienkovaná, obojstranne výhodná a nie taká, kde môže vzniknúť v budúcnosti rozpor. Zodpovedný je ten, kto zmluvu vyhotovil. Spotrebiteľ len podpíše zmluvu, lebo si myslí, že ju vyhotovil profesionál a spláca úver, lebo si myslí, že je to tak správne. Počas zmluvného vzťahu bol on dobromyseľný a veril, že dodávateľ jedná čestne a dodržiava zákony SR a EU a nepredpokladá sa, že zmluvné podmienky § 53 písm. g/, h/, k/, o/, p/, r/, t/, u/, v/ zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“). Žalovaný mal za to, že žalobca si poriadne podľa ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa (ďalej len „zákona č. 129/2010 Z. z.“) neoveril bonitu klienta. Zároveň podal námietku premlčania s poukazom na ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Žiadal preto súd, aby po preskúmaní zmluvy nariadil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, odmietol žalobný návrh ako nedôvodný.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom od cudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli ním riadne podpísané. Zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne uhrádzal predpísané mesačné splátky, pričom on nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy tomuto znemožnili riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žiadnym spôsobom ho neinformoval o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by on posúdil a s ním dohodol nové podmienky splácania. Na základe uvedených skutočností žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Uznesením č. k. 7Csp/30/2020-88 zo dňa 14.1.2021 súd pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu T. C. U., a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31320155, vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna č. 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 a to v súlade s ustanovením § 80 C. s. p.

6. Podaním doručeným súdu dňa 12.10.2021 žalobca oznámil, že na žalovanú pohľadávku eviduje plnenie v sume 30,- eur formou nasledovných platieb: platba v sume 15,- eur zo dňa 12.02.2021, platba v sume 15,- eur zo dňa 20.03.2021. Z dôvodu čiastočného plnenia zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 30,00 eur s prísl. a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Žiadal zaviazat žalovaného zaplatiť mu sumu 1.920,85 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.950,85 eur od 25.08.2017 do 12.02.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.935,85 eur od 13.02.2021 do 20.03.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1920,85 eur od 21.03.2021 do dňa zaplatenia. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu súd konanie v časti o zaplatenie 30,- eur v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 C. s. p. zastavil.

7. Následne okresný súd citoval ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/, i/, j/, k/, l/, m/, n/, o/, p/, q/, r/, s/, t/, u/, v/, w/, x/, y/, z/ - aa/, § 11 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013

8. Konštatoval, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti bolo okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných

ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom predmetná zmluva o pôžičke má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

9. V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 07.08.2016 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 2.000,- eur s dohodnutým ročným úrokom 15,90 %. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver dohodnutým spôsobom, na splatenie úveru uhradil celkovo sumu 331,87 eur. Ďalej nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach a zároveň ho upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva úver zosplatiť. Nakoľko k úhrade dlhu zo strany žalovaného nedošlo, právny predchodca žalobcu zosplatiť úver dňa 18.08.2017.

10. Súd preskúmal námietku premlčania žalovaného a dospel k záveru, že táto nie je dôvodná. V danom prípade žalobca uplatňuje žalovaný nárok titulom nesplateného úveru a nie ako bezdôvodné obohatenie. Preto pre posúdenie premlčania je potrebné aplikovať ustanovenie § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.08.2016 (správne 07.06.2018 - poznámka odvolacieho súdu) právny predchodca žalobcu a žalovaný dohodli splácanie úveru v 60 splátkach po 47,41 eur. Zároveň v bode 9.2 zmluvy dohodli, že právny predchodca žalovaného bol oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta - žalovaného zaplatenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľskej zmluvy ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po 3-mesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti bolo predmetné ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť 3-mesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí 3-mesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver dohodnutým spôsobom. Zaplatil 7 splátok, poslednú splatnú 20.03.2017. Ak právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 25.06.2017 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok s upozornením na zosplatenie úveru a následne 18.08.2017 úver zosplatiť, bol ku dňu zosplatenia žalovaný v omeškaní najmenej 3 mesiace so zaplatením splátky splatnej 20.04.2017. Celý dlh sa teda stal splatným pre nesplnenie splátky splatnej 20.04.2017. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka dňom nasledujúcim začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.04.2020. Žalobca podal žalobu na súd dňa 01.04.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby.

11. Súd zároveň preskúmal predmetnú zmluvu z hľadiska, či má zákonom predpísanú formu, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ako i ďalšie zákonom ustanovené podmienky poskytnutia úveru, pričom konštatoval, že nie je dôvod túto zmluvu podľa § 11 ods. 1 tohto zákona posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov.

12. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Súd po oboznámení sa obsahom predmetnej zmluvy zistil, že právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť žalovaného splácať poskytnutý spotrebiteľský úver, čo vyplýva zo samotnej zmluvy (časť II), pričom sám žalovaný v nej prehlásil, že všetky údaje týkajúce sa jeho osoby sú úplné a pravdivé.

13. Pokiaľ žalovaný žiadal podrobiť zmluvu súdnej kontrole a rozhodnúť, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých by mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený, nie sú pre spotrebiteľa záväzné, súd uviedol, že žalovaný netvrdil žiadne konkrétne ustanovenia, ktoré sú podľa neho neprijateľné. V tomto smere mal za to, že má povinnosť skúmať, či ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, teda či nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na druhej strane bol zároveň viazaný žalobným návrhom, preto bolo potrebné z uvedeného hľadiska skúmať žalobu vo vzťahu k tomu, čo je predmetom konania, teda čo môže mať vplyv na (ne)priznanie uplatneného nároku žalobcom. Z tohto hľadiska nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by považoval za neplatné a ktoré by neodôvodňovali priznanie žalobou uplatneného nároku.

14. Z uvedených dôvodov súd považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za dôvodnú. Žalovaný porušil svoju povinnosť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere splácať predmetný úver, pričom výška dlžnej sumy nebola sporná. Preto žalobcovi priznal žalobou uplatnenú istinu v celom rozsahu tak, ako uviedol vo výroku tohto rozsudku.

15. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania. Žalovaný tým, že neuhradil žalobcovi zostatok nesplatených úverov a úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 18.08.2017, dostal sa nasledujúcim dňom do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, pričom tento uplatnil až od 25.08.2017. Výška úroku z omeškania bola uplatnená v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Súd preto žalobe aj v časti úroku z omeškania vyhovel.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C. s. p. Žalovaný tým, že zaplatil časť žalovanej sumy po podaní žaloby na súd, nesie procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti a žalobca má proti nemu nárok na náhradu trov konania. Rovnako mal žalobca úspech vo zvyšnej časti. Preto má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

17. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný v celom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd vrátil vec na nové konanie a nové rozhodnutie a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

18. Odvolacie dôvody uviedol citáciou a zvýraznením najmä ust. § 365 písm. b/, f/, h/ a § 366 písm. c/, d/ C. s. p. Následne uviedol, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Uvedené rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený skutkový stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a ani jednu neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. V tomto konaní sa jedná o spotrebiteľský spor a spotrebiteľovi boli upreté práva na spravodlivý súdny proces.

19. V ďalšej časti odvolania žalovaný uviedol, že súd sa nesprávne vysporiadal, že zmluva obsahuje povinné náležitosti a s námietkou premlčania.

20. Mal za to, že v zmysle § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva neobsahuje údaj, celkovú výšku spotrebiteľského úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, nesprávny údaj, celkové náklady a tým je nesprávne uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) a zmluva nemá písomnú formu. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukazoval na ním označené rozhodnutia (Okresného súdu Žilina sp. zn. 2Csp/62/2016 zo dňa 26.11.2020, Krajského súdu Košice sp. zn. 3CoCsp/8/2020 zo dňa 16.12.2020, Okresného súdu Malacky sp. zn. 33Csp/81/2019 zo dňa 07.12.2020, Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5Csp/11/2020 zo dňa 04.12.2020, Okresného súdu Humenné sp. zn. 11Csp/52/2020 z 19.11.2020, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/98/2017 z 15.04.2017).

21. Podľa žalovaného sa súd nesprávne vysporiadal s tým, že právny predchodca žalobcu riadne overil bonitu klienta pred poskytnutím úveru.

22. Tiež mal za to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s námietkou premlčania. V bode 37. rozsudku súd uviedol, že on porušil svoju povinnosť splácať úver dohodnutým spôsobom. Zaplatil splátok sedem a poslednú dňa 20.03.2017. Súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko sa počítala premlčanie v režime zosplatenia, ale od určenia úveru za bezúročný a bez poplatkový a od prvej neuhradenej splátky, ktorou je splátka dňa 20.02.2017.

23. Následne sa žalovaný odvolával na ust. § 54a, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, keď žalovaná (správne žalovaný - poznámka odvolacieho súdu) bol v omeškani so splatením splátky splatnej dňa 20.02.2017, a teda od tohto momentu začala plynúť premlčacia doba. Keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 01.04.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalobca mohol žalobu podať do 20.02.2020. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/168/2020.

24. Podľa žalovaného súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal aj so zosplatením úveru aj legitímáciou žalobcu.

25. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 18.01.2022 uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne, sa v plnej miere stotožňuje. V spore bolo preukázané, že žalovaný poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatil, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bol žalovaný zaviazaný súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu postupom v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správne.

26. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a a contrario C. s. p.) preskúmal napadnuté

rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výrokoch v poradí druhom a treťom ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

27. Aj keď žalovaný v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku a i v rámci odvolacieho návrhu navrhol, aby odvolací súd uznesením rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie, ohľadom výroku v poradí prvom (súd konanie v časti o zaplatenie 30,- eur zastavil pre späťvzatie žaloby pre správanie žalovaného, ktorý uvedenú sumu v priebehu konania zaplatil), vyslovene neuviedol v čom vidí nesprávnosť uvedeného výroku. Odvolací súd preto nepovažoval predmetný výrok ako odvolaním napadnutý a rozsudok okresného súdu vo výroku v poradí prvom zostáva nedotknutý.

28. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, odvolania žalovaného ako i celého spisu konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C. s. p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch v poradí druhom a treťom ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

29. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

30. V prvom rade považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že uzatvorená zmluva ako právny vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom predstavuje spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zároveň spadá aj pod charakteristiku spotrebiteľského úveru upraveného zákonom č. 129/2010 Z. z.

31. Pre spotrebiteľský úver sa v zákone o spotrebiteľských úveroch z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutnými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda k podstatným obsahovým náležitosťam zmluvy. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ okresný súd považoval zmluvu uzavretú stranami za spotrebiteľskú, správne sa zaoberal i tým, či táto obsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., keďže medzi normy práva Slovenskej republiky slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa patrí i zákon o spotrebiteľských úveroch.

32. Žalovaný vytýkal súdu nesprávne vysporiadanie s tým, že zmluva obsahuje povinné náležitosti. Podľa neho zmluva neobsahuje údaj celkovú výšku spotrebiteľského úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na to je nesprávne uvedená aj RPMN. Okrem toho zmluva nemá písomnú formu. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov.

33. Podľa odvolacieho súdu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zmluvy o poskytnutí pôžičky) z 07.08.2016 a to v čl. IV. označenom ako „Pôžička“ je uvedený druh úveru, celkové náklady spotrebiteľa, celkovú výšku a menu úveru, celková čiastka, výšku splátky, počet splátok, priemernú hodnotu RPMN, RPMN, fixnú ročnú úrokovú sadzbu, splatnosť prvej splátky, termín konečnej splatnosti, odplatu, najvyššiu prípustnú výšku odplatu, termín konečnej splatnosti, splatnosti ďalších splátok a dobu trvania zmluvy. Ako celková čiastka je uvedená suma 2.844,60 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v splátkach po 47,41 eur. Počet splátok podľa zmluvy predstavoval 60. Súčin splátky a počtu splátok (47,41 eur x 60) predstavuje celkovú čiastku vo výške 2.844,60 eur. V predmetnej zmluve tak

údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy) neabsentuje.

34. Podľa odvolacieho súdu za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o RPMN, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Podľa odvolacieho súdu vstupné údaje potrebné pre výpočet výšky RPMN boli v úverovej zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach v čl. IV. tejto zmluvy (výška úveru, výška splátky, intervalu, počtu splátok, výška úrokov). Odvolací súd k uvedenému poukazuje, že zo znenia § 9 ods. 1 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť jednak konkrétny matematický výpočet RPMN ale uvedené znenie ani nepožaduje, aby sa v zmluve označovali predpoklady pre výpočet RPMN špeciálnym spôsobom. Tento názor je vyslovený aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR ďalej konštatuje, že takúto požiadavku nie je možné vyvodiť ani gramatickým ani teleologickým výkladom daného zákonného ustanovenia. Zákonodarcu formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto RPMN, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý vzorec je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone. V danej veci navyše zákonný vzorec pre výpočet RPMN a spôsob výpočtu RPMN bol uvedený aj v čl. VI. označenom „Zmluvné podmienky“ a v bode 7. označenom ako RPMN. Teda spotrebiteľ tak preukázateľne disponoval informáciou o výške RPMN a o veličinách vstupujúcich do jej výpočtu.

35. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že zmluva nemá písomnú formu. Tento bližšie nekonkretizoval v čom má nedostatok písomnej formy spočívať. Predmetná zmluva bola uzatvorená elektronickými prostriedkami prostredníctvom internetu v zmysle § 1, § 2 ods. 1 písm. e/, f/ zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu s tým, že každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi). S poukazom na ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka elektronické prostriedky umožnili zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na zmluvu o poskytovaní služieb uzatvorenú medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej „CFH“) a žalovaným zo dňa 15.12.2014. Podľa bodu 2. zmluvy jej predmetom bol spôsob uzatvárania Zmlúv o Službách CFH (Služby CFH - znamená spotrebiteľské úvery, ktoré CFH poskytuje klientovi - definícia pojmu uvedená v bode 1. zmluvy), na základe žiadosti Klienta akceptovanej CFH alebo Klientom akceptovanej ponuky CFH, pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie a spôsob identifikácie Klienta s využitím Autorizačných prvkov jedinečne Klientovi pridelených. V zmysle bodu 3. zmluvy sa jej akceptovaním zmluvné strany dohodli, že môžu uzatvoriť, zmeniť alebo zrušiť Zmluvy o Službe CFH vrátane tých, ktoré vyžadujú písomnú formu, prostriedkami diaľkovej komunikácie za stanovených podmienok. Písomná forma zmluvy bola tak zachovaná.

36. Vychádzajúc zo skutkových zistení okresného súdu dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným vytýkané okolnosti ohľadom povinných náležitostí zmluvy nemohli spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z.

37. Podľa odvolacieho súdu je správny aj názor okresného súdu, že právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť žalovaného splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. Skutočne to vyplýva z čl. II. zmluvy, v ktorej sú uvedené údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii.

38. V ďalšej časti odvolania sa podľa žalovaného súd nevysporiadal s námietkou premlčania. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy mal za to, že v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadnuť na premlčanie z úradnej povinnosti (ex offa) bez toho, aby sa on premlčania dovoľával.

39. Odvolací súd uvádza, že novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č. 343/2018 Z. z. zaviedla s účinnosťou od 05.12.2018 nemožnosť vymáhania zabezpečenia premlčaných

spotrebiteľských nárokov v ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Podľa znenia dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z. z., cieľom predkladaného materiálu je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Základným cieľom tejto právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

40. V danej veci sa premlčaním okresný súd zaoberal na základe vznesenej námietky žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu a preto nebol dôvod na ňu prihliadať z úradnej povinnosti (§ 54a Občianskeho zákonníka). Podľa odvolacieho súdu sa tento správne vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Keďže ku dňu zosplatenia úveru t.j. 18.08.2017 bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky a to so splátkou splatnou 20.04.2017. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 20 spisu) nevyplýva, že by nebola uhradená splátka dňa 20.02.2017 ako to tvrdil žalovaný v odvolaní. Táto splátka bola uhradená dňa 15.02.2017 v sume 47,41 eur, splátka splatná dňa 20.03.2017 bola uhradená dňa 17.03.2017 v sume 47,41 eur, pričom nebola uhradená splátka splatná dňa 20.04.2017. Žalobca podal žalobu na súde dňa 02.04.2020, uplatnil tak právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá by uplynula až dňa 20.04.2020.

41. Podľa odvolacieho súdu k námietke ohľadom vysporiadania sa zo zosplatením žalovaný neuviedol bližšie skutočnosti, ktoré v tomto smere považuje za nesprávne.

42. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom legitímácie žalobcu, odvolací súd uvádza, že aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd skúma vecnú legitímáciu vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009).

43. Odvolací súd mal zo spisu okresného súdu preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere (zmluva o poskytnutí pôžičky) bola dňa 07.08.2016 uzavretá so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie č. 12, IČO: 35 923130. Pôvodný žalobca - T., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 320 155 predložil k žalobe notársku zápisnicu o projekte rozdelenia zlúčením právneho predchodcu žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a T. C. U., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 320 155 a T. Leasing, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 318 045 ako nástupníckymi spoločnosťami kde je objasnený postup prechodu pohľadávok. Podľa čl. 3 bodu 3.4 bude po účinnosti rozdelenia T., a.s., pokračovať v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie keďže podľa bodu 3.3 po účinnosti rozdelenia bude T. Leasing, a.s. pokračovať v prevádzkovaní Splátkového predaja a leasingu zanikajúcej spoločnosti v rámci živnostenských oprávnení. Podľa čl. 6 bodu 6,1 notárskej zápisnice rozhodný deň pre účtovníctvo je 1. január 2018. Preto správne spoločnosť T., a.s. podala žalobu voči žalovanému. V priebehu súdneho konania uvedená spoločnosť postúpila pohľadávku spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Mýtna č. 48, IČO: 35 831 154 na preukázanie čoho predložila žiadosť o postúpenie a prevod, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, prílohu č. 3 - identifikácia prípadu, na ktorý sa rámcová zmluva o postúpení vzťahuje (č.l. 64 spisu) a oznámenie o postúpení pohľadávok. V zmysle uvedeného tak podľa odvolacieho súdu disponuje žalobca aktívnu vecnou legitímáciou.

44. Uvedené námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov nie sú tak podľa odvolacieho súdu spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku v poradí druhom a treťom (týkajúcom sa výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalobcu v spore v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.) ako vecne správny potvrdil.

45. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

46. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).